

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VIII. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Gasp. Contareno S.R.E. Card. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

exploratoque iudicio ita diligo vehementer, magnique facili-
nihil ut mihi neque tuis literis gratius, neque instituta bene-
lentia optatius accidere potuisse videatur. Quam ut tamen
conferres, abs te ita peto, si tu me mutuum facturum esse ce-
mas. Vale.

VIII.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPEN-
Gasp. Contaveno S. R. E. Card. S. P. D.

SI verbis multis, & illustribus tibi de recenti honore gra-
vellem: verendum mihi arbitrater, ne in ea oratione nimis
insistens, & fortunæ inuenta aliquanto plus extollerem, et
fortassis æquum sit: & pristinae tuæ amplissime dignitatis, et
virtute maximè pendenda est, videret esse oblitus: dum gra-
tulationem meam ad fortunam potius, quam ad eam ipsam
te mihi adtingerem. Cum verò tu is vir sis, ea virtute, ea discreti-
prudentia, integritateque præditus, ut omni honore laque
dicere superior: gratulor equidem tibi, quod habiturus es
cum tui & ingenii & animi in Christianæ Reipub. vtilitate
commodis vberius explicandi. Et eo magis gratulor, quod
raro adhuc exemplo ad obcundum summum & gerendum
norem, nihil huiusmodi cogitans, alieno tantummodo ma-
fueris vocatus. In quo sanè testimonium amplum est em-
stantissimis virtutibus redditum. De ipso autem honore
tutandum sit, honori mediisfidius magis gratulabor, et
tibi: qui quamvis splendeat, illustrisque admodum sit, tu
men dignitate ipse effectus est ornator. Sed ut quod sentio
nè exprobram, ego omni tua amplitudine & dignitate, Car-
rene optime, ita gaudeo & triumpho, ut nihil mihi sit optatius
quam te videre autoritate & gratia profus florentissimum.
Qui enim possum non incredibiliter letari honore eius, quod
ex ipsius scriptis doctissimum, prudentissimum, et eius officio
in me ipsum ab illo collata sunt, quotidieque conferuntur
manissimum, liberalissimum, meique imprimis aman-
esse cognosco. Non essem dignus eis literis in quibus veritas
hac vita, non hoc spiritu, denique homo non essem, si autem
rillimas tuas virtutes non agnoscerem, aut quæquam omni-
pluris facerem quam te: & nisi te omni amore, studio, obser-
riaque complecterer. Ego cum tuam Reipub. a Superantibus
cepi, cognoui tum primum quanti tu me faceres. Quare
tempore mea benevolentia, quæ propter tuas eximias literas
suscepta mihi in te erat, fieri cepit ardentior. Nam verò te
Pauli mei literis intelligam, quanta tu illum humanitate

plus quam beneuolè tractes, quam multa signa des summi tui curam erga nos amoris, quem in suscipienda rerum & negotiorum meorum cura magis etiam declaras: quas me tibi agere gratias, am quibus vi verbis in meo tibi animo penitus patefaciendos oportet, ego planè ignoro. Tu subueni, quaeso, huic haesitationi meae, & ea verba, quae apta sunt ad gratiam meritam commemorandam, vicem meam excogita: quando egi tanti officii obere oppressus, minus illa despiciere, & inuestigare possim. Quae cum tu pro tuo summo ingenio facilè & prudenter inuenieris, omnibus me illis esse usum putato. Certè nihil tam ample, nec tam copiosè explicare poteris, quod gratam animi mei voluntatem superet. De tua Reipublicae sententia, scripseram iam ad Paulam, ex quo iudicium meum potes cognouisse. Neque ad cament faciendum tam breuiter puto. Erit mihi locus ad hanc rem parans, ut non solum tu, sed ceteri etiam intelligant, quantum tibi à me in omni genere virtutis sapientiaeque tribuatur: ad quod tempus me referuo. Interea hoc affirmo, nihil me videre, quod in ea vera prudentiae laude, quae cum studiis doctrinae commenda sit: inque eis actionibus, quae sunt ab integro animo liberalique profectae, quid vel ingenio tuo, vel in virtute in institutis vita rectius aut splendidius requiri ac desiderari possit. Sed hæc hæc haec. Ego & gratulor tibi, quemadmodum ante dixi: & maximas gratias ago: teque oro, ut tuum istum fuisse erga me amorem perpetuum mihi conferues: quo nihil maius charitas neque incunctus accidere omnino potest. Vale.
Carp. VII. Idus Nouemb. 1535.

IX.

IACOB. SADOLET. EPISC. CARPENT.

Gasp. Contareno S. R. E. Card. S. P. D.

Tua litteris causarum commemoratio, quibus tu iam pridem adductus ad me diligendum es, tantam mihi præ se ferre visa est & humanitatem simul, & erga me beneuolentiam, ut nil sit quod audeam optare prolixius. Quod eo magis gratum & opacum mihi accidit, quod tua ista eximia erga me voluntas, non amoris solum habet fructum, qui est in omni vita vnus suauissimus: sed iudicii quandam etiam dignitatem. Amari enim a tanto viro idem esse videtur proflus, ac probari. Quamquam sed tu quidem separatum etiam facis, ut de me commode crismare te scribas. Sed ego id ita interpretor, ut in beneuolentiae proceris parte ponendum esse videatur. Mihi verò, qui te iam diu non diligo solum, sed nam id quidem etiam mediocribus hominibus prestamus, sed propter excellentem tuam in omni genere

O 2 virtutis